

Összezavarodva

Előfordult már veled, hogy valamit félreértettél? Mondjuk anyukád vagy apukád azt mondta, hogy húúú, holnap nagy bulit csapunk! És te egész éjszaka nem aludtál, annyira vártad a holnapot. Egyfolytában azon gondolkodtál, milyen lesz a holnapi ünnep. Százszor elképzelted magadban a másnap reggelt. És szeretted volna tudni, kiket hívtak meg a szüleid. Vajon lesz-e torta meg Jégkrém? Esetleg kapsz valami ajándékot is? És persze azt vártad, hogy reggel, amikor lemész a szobádból, az egész lakás fel lesz díszítve. Mert az hozzátartozik a bulihoz.

De reggel nem volt semmi dísz. Se luft, se virágok. Semmi. És a barátaid sem voltak ott. Tortának meg fagynak nyomát se láttad. Ehelyett apa csak annyit mondott:

– Gyere, ülj be a kocsiba!

És elindultatok, és mentetek, mentetek. És te egyre kétségbeesettebb lettél. Mert hogy lesz ebből az autókázásból buli?

Mégis lett. Nem pont úgy, ahogyan elképzelted, hanem egészen másként. Mert a sportrepülőtéren kötöttetek ki. És apával meg anyával beültetek egy kisrepülőbe, és a pilóta bácsi felrepített benneteket egészen a felhők fölé! És úgy láttad a világot, mint előtte sohasem. Feljülről, a felhőkön keresztül. Minden olyan kicsi volt odalent!

Bizony néha vannak nagy elképzeléseink arról, mit kapunk. Aztán csalódottnak érezzük magunkat, ha nem úgy történnek a dolgok, ahogy elképzeltük. De végül kiderül: sokkal jobb történet, mint amit kitaláltunk!

Jézus tanítványai is így voltak ezzel. Három évig követték a Mestert. Hallgatták, amikor tanított. Látták, amikor csodákat tett. És elképzelték magukban, mi lesz később. Hogy Jézus lesz

Izrael királya. Le fogja győzni a rómalakat. Igazi palotában lakik majd. És ők persze ott lesznek mellette. Fontos embereként.

De aztán keresztre feszítették Jézust. Meghalt. A tanítványok teljesen összezavarodtak. Ennek nem így kellett volna történnie... Aztán a velük tartó asszonyok azt mondták, hogy az Úr feltámadt. Péter is, János is látta az üres sírt. Két másik tanítvány meg az emmausi úton találkozott Jézussal. De a többi tanítvány még mindig nem értette, hogyan történhetett meg ez. Mi lesz most? Mit tegyenek?

Féltek és rettegtek. Mert hátha őket is keresik. Hiszen Jézus barátai voltak. Bezárkóztak egy házba. Jól bezárták az ajtókat, de még az ablakokat is. Csendben ültek. Suttogva beszélgettek. Nem tudták, mi történik most velük.

És akkor hirtelen ott termett Jézus. Egyszerűen csak megjelent közöttük. A tanítványok megrettentek. Megijedtek. Azt hitték, szellemet látnak.

De Jézus így szólt hozzájuk:

– Békesség nektek!

A tanítványok még mindig nem hitték el. Nem merték elhinni. Túl szép volt ahhoz, hogy igaz legyen. Akkor Jézus megmutatta nekik a kezét és az oldalát. Ott voltak rajtuk a sebhelyek. Aztán enni kért tőlük, és a szemük láttára megette a halat, amit adtak neki. És a tanítványok végre megértették, hogy aki előttük áll, az Jézus! És nem kell félniük többé, mert ő valóban él! (A János evangéliumának 20. része alapján.) ■ MIKLYA LUZSÁNYI

MÓNKA / MIKLYA ZSOLT, RAJZ: DAMÓ ISTVÁN

Vajon melyik házban bújhattak meg a tanítványok? Karikázd be!

